

La veu d'Espinelves a cada porta.
Coneguem el poble, el seu entorn, la
gent, què es fa i què es feia...

La R e v i s t a

AGENDA

ACTIVITATS PREVISTES:

Festa de l'escola.

Trobaça d'exalumnes d'Espinelves el 7 de juny.

Dinar i exposició.

Festa Major.

24, 25 i 26 de Juliol (Programes a part)

Editorial

LA PRIMAVERA JA ÉS AQUÍ

Un cop més reneix la vida; durant l'hivern tot semblava esmorteït, fred, silencis... però en el fons de la natura sempre hi ha latent allò que cal per continuar el cicle de la vida.

Els prats ja són verds, els arbres i els arbusts ja fan borrons; al Montseny, els cims de les van perdent la neu mica a mica; els rierols s'omplen d'aigua riallera.

Les orenetes ja han arribat i arribaran els rossinyols i es retroben amb els seus nius, i tots els ocells comencen una tasca titànica de reconstrucció.

Els dies es fan més llargs. El sol escalfa d'una manera més notable, com si volgués encoratjar-nos a viure.

El poble també es deslliura de la capa de l'hivern... i ja podem sentir aquella olor tan especial de plena primavera que ens desperta l'alegria i retorna l'esperança als humans...

Cal que tots renovem l'esperit i que ens preparem per a llargues jornades de sol, de calor, de lluita, d'esforç, de suport i de comprensió. El gran secret de la felicitat rau en la bondat.

Espinelvencs i Espinelvenques aprofitem els regals que ens fa la natura i l'oportunitat que tenim de viure'ls.

Fent camí

Després d'una llarga etapa de bonança econòmica a nivell mundial, amb l'entrada del 2009, ens adonem que s'ha iniciat una forta etapa de recessió. Es fa evident que amb més o menys consciència d'això, molts sectors de la societat occidental estaven vivint per sobre de les seves possibilitats. A Espinelves aquest tomb també es nota: des de fa uns mesos hem de parlar d'una llista que va creixent amb lentitud però amb constància, d'espinelvencs en atur, una realitat que no es veia des de fa molts anys i que inquieta per totes les incerteses que suposa.

Des de l'Ajuntament afrontem aquest nou horitzó amb tota la prudència del món però amb l'ambició d'intentar aconseguir tots els projectes encetats.

Així, al gener, vam aprovar el pressupost per al 2009. En aquest pressupost s'intenta contenir al màxim la despesa corrent (130.000 €), s'incrementa lleugerament la de personal (60.000 €) i es planteja un capítol valent en obres (452.000 €)*.

Els projectes per al 2009 són molts i importants: arranament de la cruïlla d'entrada al poble pel carrer de Vic, inici de les obres del nou edifici que ha d'encabir el nou dispensari i la futura llar d'infants, inici de l'urbanització del Camí Ral de Sant Hilari, prospecció d'un nou pou, construcció de l'àrea d'aportació i de la compostadora municipal per a les deixalles i sobretot, la posada en marxa del centre polivalent d'activitats per a infants, joves, famílies i gent gran.

Aconseguir aquesta quadratura del cercle: augmentar els serveis per la gent del poble, augmentar la inversió en obres i no augmentar la despesa en recursos propis, no és fàcil. Només es pot aconseguir gràcies a la bona feina de tots plegats, gràcies al suport de les institucions: la Diputació de Girona, la Generalitat i el Consell Comarcal d'Osona, gràcies a l'eficiència en la gestió de subvencions dels serveis administratius de la secretaria de l'Ajuntament i, en aquest cas, pel que fa referència al centre polivalent d'activitats, gràcies a la participació de l'empresa Aigua del Montseny SA, propietària de la marca Aiguaneu.

* Podeu consultar el pressupost, així com les ordenances i les actes del plens al web de l'Ajuntament

Centre polivalent

Es planteja una reforma de la part de l'esquerra dels baixos. Atès que les instal·lacions que existeixen no s'adapten a les necessitats del nou projecte, el consistori es proposa, en el marc de les funcions pròpies de la regidoria de cultura i ensenyament, emprendre un seguit d'obres que permetin optimitzar el rendiment de l'espai, adequant-lo a les noves necessitats del poble.

El principal objectiu de les reformes és aprofitar l'estructura d'obra existent i optimitzar les infraestructures de les actuals instal·lacions. Mitjançant les obres proposades, es vol aconseguir crear un conjunt d'espais aptes per a les diferents franges d'edat que siguin versàtils amb capacitat per adaptar-se a múltiples usos i funcions. Els baixos del poliesportiu passaran a ser, en aquest sentit, un equipament cultural amb vocació de local social que ofereixi un espai de servei a les famílies i als infants, un lloc d'esbarjo per a nens i joves, un espai lúdic i vivencial per les persones més grans, i un punt de trobada i de cohesió social per al conjunt de la població.

Altres

Des dels serveis socials i la Creu Roja s'està oferint un servei de teleassistència domiciliària a la gent gran.

És un servei d'atenció personal per aquelles persones grans que viuen soles en el seu domicili i que els proporciona seguretat i tranquil·litat davant de qualsevol situació d'emergència. Funciona connectant un aparell a la línia telefònica i a la electricitat i gràcies a ell es pot contactar amb la Central de Coordinació d'Alarmes que atén en qualsevol situació.

Per facilitar la mobilitat de la persona en el seu domicili se li facilita un penjoll que pot activar l'aparell des de qualsevol habitació. Part del cost d'aquest servei l'assumeix l'ajuntament.

Festes

El mes de desembre va començar amb la celebració de la XXVIII Fira de l'Avet, que va tornar a omplir els carrers del poble amb parades d'avets, productes nadalencs, artesans alimentaris i d'altres, i com a novetat d'aquesta edició la instal·lació d'una tirolina que travessava per sobre dels carrers d'una part del poble. Al final, tot i el fred, la pluja i la neu que ens va acompanyar durant l'últim cap de setmana de fira, no va impedir que aquesta tornés a ser un èxit amb gran afluència de visitants.

Algunes Imatges...

Fira de l'Avet

Amb el fred i la neu de finals de desembre van arribar les festes de Nadal, que es van iniciar cagant el tió a la Plaça de l'Església, cagant regals per la mainada i pel poble, entre ells una taula de tennis taula , que ràpidament va engrescar a tot un seguit de gent a realitzar un torneig de tennis taula i un bon esmorzar. Les festes varen continuar amb l'arribada del Carter Reial que degut al temps insegur i plujós el vàrem rebre en el local polivalent del poble, on va recollir totes les cartes de grans i petits i es van acabar amb la cavalcada del Reis d'Orient, que puntualment van arribar al poble per portar regals a tots els nens i nenes d'Espinelves.

El tió

Carta al patge

Campionat de ping-pong

Reis

Calçotada

Durant el mes de gener es va celebrar la festa major d'hivern de Sant Vicenç, on l'Ajuntament i el Patronat de la Fira, van organitzar un gran dinar amb espectacle de màgia i ball al poliesportiu on tothom hi estava convidat, al final tot i el temporal de vent i els problemes de manca d'electricitat es va poder celebrar amb gran afluència de gent.

Al febrer, va celebrar-se una calçotada popular al poliesportiu, on es van menjar més de mil calçots, acompanyats de la tradicional salsa, de carn a la brasa, postres i cafès i al final tothom qui va voler va poder acabar la festa ballant gràcies a la disco mòbil.

Altres activitats

Conferència de Francesc Mauri sobre el canvi climàtic

27/11/08

Organitzat per Associació Catalana d'Observadors Meteorològics, Xarxa Meteorològica d'Osona i Espinelves viu

Francesc Mauri va explicar que els canvis sempre han tingut lloc al nostre planeta, però a diferència d'altres moments en la història de la terra, aquest canvi ara, és molt sobtat i la causa es atribuïble a l'acció humana. Aquests canvis afectaran tant en aspectes climàtics (inundacions, sequeres, desglaç dels pols, augment de la temperatura...), com de salut, flora i fauna.

Els ciutadans i la societat en general podem contribuir a desaccelerar i disminuir el canvi climàtic apuntant cap a l'ús de les energies renovables i gestionant amb eficàcia els recursos energètics existents, potenciant la minimització dels residus amb el reciclatge i la reutilització i fent un ús coherent dels vehicles.

La conferència va tenir un gran èxit d'assistència amb un públic molt interessat pel tema que es tractava i pel ressò mediàtic del conferenciant.

L'ESPAI DE LES ENTITATS

JOVENT CLUB

RECORREGUT PEL TEMPS

Espinelves és un lloc on el jovent sempre ha tingut moltes iniciatives i algunes d'elles han traspassat el petit poble i han tingut un gran ressò mediàtic a Catalunya.

És als anys 66-67 quan la distracció del diumenge és veure una pel·lícula. Cada setmana la llogàvem a una distribuïdora de Barcelona. Ja amb ganes de fer més coses, la temporada 68-69 és quan es creà el JOVENT CLUB. De les primeres activitats d'aquesta entitat cal destacar el concurs de fotografia. Era a nivell estatal i el Sr. Pedro Olaya (mestre d'Espinelves), molt aficionat a la fotografia, va ser qui va organitzar el primer concurs l'any 1.970 i ens encoratjà a ajudar-lo.

Per atzar de la vida, una vegada començat aquest concurs el Sr. Pedro va marxar cap a Villena i ens deixà al Jovent Club la tasca de seguir amb el concurs fotogràfic.

Segurament per la qualitat dels premis, l'aviat d'or, d'argent i de bronze (l'aviat d'or era realment or de 18 quirats), tenim gran quantitat de concursants i se'n fa molt de ressò als diaris i revistes d'àmbit fotogràfic de tot l'estat. El concurs de fotografia va arribar fins a la 8a edició.

Cada vegada es porten a terme més activitats al JOVENT CLUB. Molts mesos n'hi havia dues. Farem esment d'algunes de les més destacades: les colònies, que cada any es feien a l'estiu durant 3 o 4 dies, per tota la mainada del poble. Que bonic que era i que bé que ens ho havíem passat; sort que en aquells moments era tanta la il·lusió en què es feien i es preparaven que mai vàrem pensar el que ens podia passar si algun nen es feia mal.

El mes d'octubre fèiem la festa de la JOVENTUT. Durant tres dies portàvem a terme tot tipus d'activitats i acabàvem el diumenge amb un bonic dinar a l'aire lliure, on hi brollava l'alegria i la germanor. Va haver-hi una època en què el dimecres, a l'estiu, es passava una pel·lícula de súper 8, (s'anava a Girona a buscar-la expressament). Altres activitats a destacar són: la mort del porc, recitals, arrossades, quo vadis, animació infantil, teatre, etc.

El JOVENT CLUB participà al concurs "Catalunya en flor" i s'aconsegueix el 2n premi.

El JOVENT Club es finançava per la quota que pagàvem cada més tots els socis; però no era suficient i és quan sorgeix la idea de crear la FIRA DE L'AVET, per poder obtenir beneficis i fer front a totes les despeses.

El 1.981 és quan s'organitza la 1a fira. És una fira diferent a totes les altres, ja que hi ha tres vessants molt diferents: la comercial, la cultural i la lúdica. Som pioners en aquest tipus de fira, ja que en aquells moments no hi ha cap fira que tingui les tres coses.

Al primer any les famílies que tenen avets ens en donen un promig de 5. Amb tots aquests avets que ens donen, juntament amb alguns que nosaltres comprem i preparem, fem la primera fira i amb els beneficis que obtenim comprem l'equip de so, que encara avui fem servir.

Al segon any encara ens donen alguns avets, i ja des del JOVENT CLUB en comprem a tots els petits productors. Molts d'aquests avets, ajudats per persones que en saben preparar, els arranquem i fem els pans de terra.

Des de la 1a fira els mitjans de comunicació han estat uns grans aliats, però és a la tercera fira quan la Vanguardia fa un gran reportage a tot color en pàgines centrals i l'augment de visitants és espectacular. Ens visita la Marta Ferrussola, i a partir d'aquest any comencen a venir algunes televisions, com ara el Circuit Català de TVE i TV3. El primer dia acabem tots els avets i hem de recórrer a un viver a buscar-ne més, ja que la fira dura 4 dies, en total es venen més de 1.000 avets i visiten la fira unes 15000 persones.

En aquest període fem nou el teulat del teatre, gràcies als ingressos obtinguts i a una subvenció.

Durant cinc anys la fira és una activitat més del JOVENT CLUB, però és en acabar la cinquena quan es crea el PATRONAT MUNICIPAL DE LA FIRA DE L'AVET, (amb majoria del JOVENT CLUB), qui des d'aleshores organitza la fira.

A causa de la gran quantitat d'hores i energia que pressuposa organitzar la fira durant molts mesos cada any, es redueixen dràsticament les activitats del JOVENT CLUB, però es continua fent l'Homanatge a la Velleja (que s'havia iniciat el 1.981) i la cavalcada de Reis.

El nostre únic objectiu, com a organitzadors de la FIRA DE L'AVET, és l'afany de superació any rere any, de millorar cada vegada més les infraestructures, d'oferir uns bons productes artesanals, diferents dels que es troben als mercats normals; aconseguir que alguns artesans facin demostracions en directe; anar creixent amb la diversitat d'exposicions i arribar a fer-ne de molta qualitat i de persones de molt prestigi i de portar uns bons espectacles adients a la fira.

La il·lusió, l'esforç, les hores i hores dedicades a la fira de l'avet, han fet que el petit poble d'Espinelves sigui conegut arreu de Catalunya, que la Fira de l'Avet hagi estat un referent per moltes altres fires i que sigui el preludi de les festes de Nadal al nostre país. Tots aquest motius fa que ens estimem tant la fira i que la sentim tan nostra.

Grups de treball

Grup de medi ambient

SENDERS D'HARMONIA

Els senders senyalitzats de Sant Hilari compleixen nou anys de convivència. Parlem amb l'Anna Agulló, la seva responsable i impulsora, i amb Narcís Vicens, encarregat de la senyalització dels senders del Parc Natural del Montseny.

Aquest estiu passat l'ajuntament del nostre poble va promoure un sender senyalitzat per vianants anomenat Ruta dels Miradors. Es tractava d'una iniciativa que pretenia fomentar un turisme de qualitat a Espinelves, i a la vegada donar a conèixer el nostre patrimoni natural i paisatgístic tan a forans com a gent del propi poble i comarca. La proposta de camins s'havia negociat prèviament amb tots els propietaris forestals als quals se'ls feren tres propostes de senders, dues de les quals foren aprovades: el Camí Ral de Viladrau i la Ruta dels Miradors. Com molts de vosaltres ja sabeu aquesta darrera ruta va funcionar exitosament des de mitjans d'agost fins a principis de setembre, quan algun dels propietaris van demanar la retirada dels senyals després de rebre pressions de l'associació de caçadors, entre d'altres motius. Actualment es segueix negociant un acord perquè la ruta pugui tornar a ser una realitat ben aviat, satisfent a tots els implicats.

En aquest número de la revista hem volgut conèixer l'experiència de pobles i comarques veïnes en la senyalització de senders. La gran majoria de pobles que envolten Espinelves tenen senders senyalitzats (Viladrau, Sant Hilari, Vilanova de Sau, Sant Julià de Vilatorrada, Arbúcies...) i l'experiència en tots ells ha estat positiva. Hem entrevistat Anna Agulló, directora del Museu de les Guillerries de Sant Hilari i autèntica ànima de les rutes de bosc i aigua que recorren el terme del nostre poble veí, i Narcís Vicens, tècnic de la Diputació de Girona i un dels responsables de la senyalització de senders al Parc Natural del Montseny. La seva experiència, després d'anys de senders funcionant amb normalitat i harmonia, ens pot ser molt útil per construir els nostres propis senders.

Ricard Belis. Per què cal senyalitzar senders?

Narcís Vicens. Els senders són positius perquè es dona a conèixer el territori, els valors positius que té un municipi tan a la gent forana com als propis habitants del territori, que sovint desconeixen parts del seu entorn més proper. Els senders fomenten també un turisme de qualitat ja que els visitants de les rutes senderistes són gent respectuosa, gent que ve a caminar, que fa un esforç per conèixer el país. Els senders ens han d'apropar als valors naturals, o culturals i arquitectònics, però sempre tenint en compte allò que és vulnerable i cal protegir.

Anna Agulló. En el nostre cas ens ho vam plantejar com una extensió del Museu. Crèiem que per donar a conèixer les Guillerries havíem de sortir de les quatre parets que ens envoltaven. A més a més hi havia una demanda de gent que preguntava per on podia anar a passejar. També ha estat molt útil a molta gent de Sant Hilari que desconeixia aquesta riquesa que tenim en el nostre territori i que gràcies a aquestes rutes ho ha conegut. La gent s'ho sent més seu, ho valora més i està encara més orgullosa del seu poble. També ha ajudat a

revitalitzar el turisme, que havia entrat una mica en decadència, i facilita que el visitant allargui l'estada al nostre poble, donant vida a restaurants, hotels i cases de turisme rural.

RB. A Catalunya hi ha centenars de senders senyalitzats des de fa molts anys. Quin n'és el balanç fins ara? Han estat font de conflicte o pel contrari ha estat una experiència positiva?

Narcís Vicens

NV. La gent que practica el senderisme són persones respectuoses amb el medi natural i gairebé mai provoquen conflictes. Les excepcions durant tots aquests anys les podríem comptar amb els dits d'una mà. Pel contrari, els que provoquen conflictes són gent que entra en el medi natural no caminant per un sender sinó corrent amb un quad, per exemple.

Anna Agulló

AA. A vegades ens hem trobat amb alguna bretolada, com una vegada que em van canviar un senyal de lloc..., però des l'any 2000, quan vam senyalitzar les rutes, fins ara, la tònica ha estat molt positiva. Problemes de brutícia, tampoc n'hem tingut gaires. Potser en els llocs més propers al poble, més assequibles, com en el parc de la Font Vella, que està gairebé en el casc urbà, sí que hem tingut algun problema de deixalles. Com més llarga és la ruta, però, més civisme trobem. Suposo que la llargària i la dificultat del sender ja fa una selecció del tipus de gent que hi va.

RB. A Espinelves, el camí ha estat acollit amb recel per alguns caçadors i propietaris forestals. Us hi heu trobat sovint amb problemes similars?

NV. Ens hi hem trobat força vegades. Cal buscar el màxim de diàleg previ a la senyalització amb els propietaris forestals i amb les associacions i administracions afectades. Cal explicar, per exemple, que una bona senyalització pot ajudar a conduir el visitant per on el propietari li interessa i evitar que la gent es fiqui allà on no vol que s'hi posin. Per tant la senyalització fa que la gent passi per on el propietari ja deixava passar i evita que el caminant passi per altres parts de la finca.

AA. A Sant Hilari vam demanar el permís a tots els propietaris i el vam aconseguir. No sempre ha estat fàcil i en alguns casos hem hagut de pactar itineraris alternatius però sempre hem trobat el consens. Un propietari em va demanar que recalquessim en la senyalització que s'estava entrant en una propietat privada i així ho vam fer. Amb els caçadors no hem tingut mai cap problema i no s'han oposat mai als nostres senders senyalitzats.

RB. Una de les coses que preocupa als propietaris forestals d'Espinelves per on transcorre la Ruta dels Miradors és si el fet de la senyalització canvia l'estatus de la propietat...

NV. Hem de deixar clar que per senyalitzar un camí no canvia l'estatus de la propietat, no passa de ser un camí privat a ser un camí públic. De totes maneres, per evitar els recels dels propietaris i dels caçadors una idea que us poso sobre la taula és que les vostres rutes estiguessin obertes només certes temporades de l'any, i per exemple durant l'època de cacera estiguessin tancades.

RB. Una altra de les coses que preocupa als propietaris forestals d'Espinelves és sobre qui recau la responsabilitat civil. És a dir, si algú pren mal fent la ruta, qui n'és el responsable?

NV. No em consta que normativament la responsabilitat pugui recaure en el propietari. De totes maneres si hi ha llocs de risc en el recorregut: pous de glaç, cases en runes... és responsabilitat del promotor senyalitzar correctament aquell perill.

AA. Més d'un propietari ha demanat a l'ajuntament de Sant Hilari que els signi un document exhimint-los de cap responsabilitat civil, i que els garanteixi que sempre que vulguin podran treure els senyals. De moment l'ajuntament no ho ha fet, tot i que crec que ho estan negociant. De totes maneres això no ha estat un obstacle insalvable perquè la ruta seguís oberta.

RB. En el cas d'Espinelves l'ajuntament, com a promotor del sender, està disposat a signar un conveni amb els propietaris acceptant aquesta responsabilitat civil que quedaria coberta per l'assegurança del propi municipi...

NV. Em sembla una bona sol·lució tot i que amb els anys que fa que em moc en aquest món no tinc constància de denúncies contra promotors de senders.

RB. Qui s'ha de responsabilitzar del manteniment del sender?

NV. El manteniment de la senyalització és responsabilitat del promotor, i dels camins, l'ajuntament. En el cas d'Espinelves, com que l'ajuntament n'és el promotor, se n'hauria d'encarregar del manteniment del bon estat del camí i de la senyalització.

AA. L'ajuntament fa un manteniment i neteja periòdica dels camins. En algun cas, com a la Font del Gurb, l'Ajuntament també hi ha posat mobiliari urbà que ha fet més agradable l'estada.

Els senders han estat sens dubte una bona experiència i poden ser també una bona eina per comunicar-se millor amb els pobles de l'entorn. Ara, des de la mancomunitat Guillerries i l'Agenda 21 volem promocionar rutes que ajudin a vertebrar la nostra subcomarca. A veure si aviat podem senyalitzar un sender entre Sant Hilari i Espinelves!

Ruta dels Miradors

Informació

DISPENSARI MÈDIC (Espinelves)

Infermeria: Dimarts de 10 a 14.

Metge: Dijous de 10 a 14.

Les visites urgents del poble d'Espinelves són ateses de la següent manera:

- Dies laborables:
 - . Consultori del poble, dimarts i dijous. La resta de dies laborables, a Viladrau.
 - . Sta. Eugènia de Berga, quan els consultoris són tancats (tardes de dilluns, dimarts, dijous o divendres i matins de dimecres).
 - Dissabtes al matí (8 matí fins a les 3 de la tarda): Centre de guàrdia de Sta. Eugènia de Berga.
- Dissabtes a la tarda, diumenges i festius, matí i tarda: Centre d'urgències de l'Hospital General de Vic. En aquest horari també estan oberts els consultoris de Centelles, Tona, Manlleu i Torelló.
- Nits dels dies laborables i festius (9 de la nit fins a les 8 dels matí següent): sols està obert el Centre d'Urgències de l'Hospital General de Vic.

En cas de necessitar una cura o que us posin una injecció programada, l'horari és al centre corresponent, de 10 a 12.

L'ENTREVISTA

Tarda amb La Mercè Ordeix

Filla de Sant Sadurní d'Osormort, va venir a Espinelves quan tenia dotze anys a servir a la Caseta. Als dinou es va casar amb en Josep Pallarols i ja en fa més de seixanta que viu a can Pallarols, encara que la casa es coneix com can Pega perquè el seu sogre i el seu marit, quan van marxar de can Pega -una de les cases de la plaça de baix- s'endugueren el nom a la casa nova.

Em rep a can Pallarols amb la calma que tenen els cels estrellats, li explico que la volem entrevistar i que ens expliqui, entre altres coses, tot el que ella sap de palmes i palmons. És cert, al final de l'entrevista faig números i, pel cap baix, calculo que en deu haver fet més de cent mil...

La producció de palmes la feia amb els seus fills i també amb l'ajuda del seu sogre que els obria les fulles. De fet va ser la seva filla gran la primera d'aprendre'n. Un dia li digueren que vindria un senyor de Sant Hilari que feia palmes i ella li digué a la seva mare que li agradaria anar-hi a aprendre'n -i guanyar uns calerons-, a la Mercè li va semblar una bona idea i així va començar el que podríem dir una societat familiar que durant deu anys, des de mitjans de gener fins a mitjans de març -segons com caigués el Ram- feien un mínim de cent palmes per dia, encara que molts dies en feien dues o tres centes. El comerciant de Sant Hilari els portava les canyes tallades en grans bosses dia sí dia no, la Mercè i els seus fills trenaven les fulles fins que les palmes estaven a punt i les tornaven a dipositar a les bosses una vegada acabades. En feien d'un, dos o tres pisos i per cada pis els donaven un ral. Una palma no arribava a la pesseta, però en aquell temps, encara que fossin poques, benvingudes eren! Així que ho feien amb molta afecció, sempre va comptar amb la col·laboració dels seus fills i durant tots els anys que s'hi van dedicar no van tenir dificultats per elaborar les palmes -em comenta que no era laboriós però sí entretingut- ara bé, quan es va acabar tampoc ho van trobar a faltar. Ella s'hi posava de bon matí, els fills s'ho anaven combinant amb l'escola, al migdia i a la tarda tots a fer palmes i molts dies li tocaven la una de la nit quan guardava l'última...

El comerciant els deixava les canyes i s'enduia les palmes en un gran magatzem on es guarnien amb flors que potser feien altres societats familiars, es tractaven amb uns productes especials perquè no s'assequessin ni es fessin malbé i d'allà sortien cap a Vic, Girona, Barcelona o on calgués. Des d'aleshores que no n'ha fet més, només alguna de petita de les que es posen al butxacó però al mercat del Ram encara identifica perfectament les que són fetes amb el trenat que elaboraven, que és molt semblant al dels cabassos.

Curiosament, malgrat haver tingut tantes palmes a les seves mans, quan era petita, ni ella ni les seves quatre germanes mai va en van portar cap. Com que no tenien diners, la seva mare anava a buscar llor (llorer) a Montornés, en tallava unes branques per cada filla i les adornava amb galetes. Llavors portaven a beneir el llorer i quan el cel es tornava gris i lleig o hi havia tempesta la seva mare en posava una mica al foc perquè deia que trencaria el temps. I de vegades es trencava! També hi havia altres creences per trencar el mal temps, com posar dues volandines en forma de creu o, com feia el seu pare, tirar un petard enlaire.

En aquell temps, continua explicant-me, hi havia més fe. Ara s'ha perdut la fe i tots plegats estem ben perduts. Recorda quan va arribar a la Caseta i, al cap d'un temps, entre servir i

rentar la roba va arribar a guanyar cent pessetes al mes, li va semblar una fortuna! Però ara és molt diferent, no es dóna valor a les coses. En aquest punt de la conversa sona el meu telèfon mòbil, és algú d'una companyia de telèfons que em vol encolomar una promoció, li dic que no m'interessa i adéu. Comentem amb la Mercè que no tenen vergonya, i me n'explica una de bona: no fa gaire temps se li va presentar un venedor a casa dient-li que venia a portar uns coixins que havia comprat en Josep Pallarols... aquell venedor pla que es va emportar la palma!

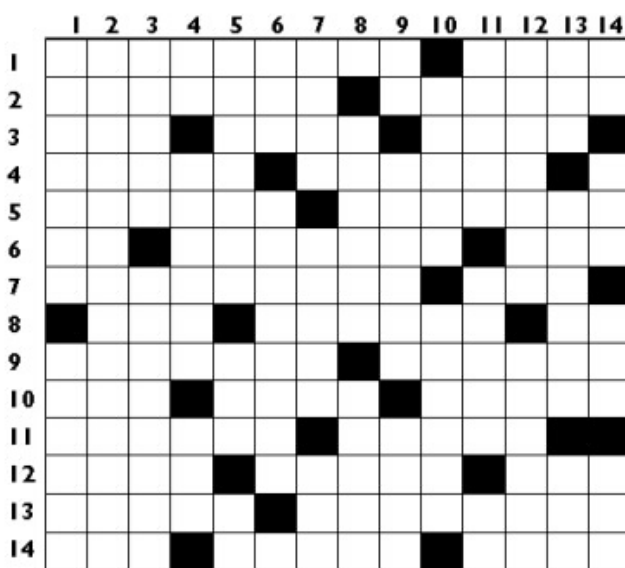
Montse Subirana

ELS NOSTRES ENCREUATS

Núm. 04

Un repte apte només per a espinelvencs

SOLUCIÓ 03:

Horizontals :

- Un tren que va amb corda. Veí de l'inca.
- Es diu de l'acte rar en el Tripartit. Al revés, propulsada, tirada.
- En posició de dijous. Acabat de néixer. Element químic simbolitzat per una Y.
- De geni eixut i aspre. A diferència dels revolts, a Espinelves això no mareja. Una ve.
- Tirar aigua al vi (i que consti que no parlem de'n Peret del Molí). Exercir un fort magnetisme.
- L'Albert de Taradell. Si és solar és renovable. Tres que s'estudien a P3.
- Té un motor i un tambor. Dret i rígid.
- Li devien caure els mamuts per la borda. Abundant, copiós ubèrrim. L'arbre de l'Albert de Taradell.
- Primera funció. S'ha de llevar abans de salpar.
- Sigui. Bot de pell gros per a vi. Condemni (a les penes eternes).
- Un forn actualment en crisi. Flor casta i pura.
- Una anella sense la part del mig. Per als amics del bosc de Sherwood (tots pobres, és clar). Com va arribar al món.
- Al revés, fer una cosa que abans no existia. De cos de cow-boy de cintura cap avall.
- Talòs sense vocalitzar. Rastellera de pets. L'aragonesa que malmet el tall.

Verticals:

1. Pot dinar a ca l'Angelina i a can Joan però no a Can Bayés ni a la Rovira. De tant en tant organitza un ball de bastons.
2. El que només té una dimensió.
3. Núvol en dialecte de ses Illes. Sets i vuits escolars.
4. Més de mitja nit. Jersei gruixut de llana per qualque dia frescot de cel *ennigulat*. Al revés, embarcació fluvial.
5. A Sant Sadurní s'hi anava a fer un tec o una remullada. Deu dels vents. Dues del centre.
6. Setè planeta del sistema solar. Passar-se per excés, passar-se per excés (valgui la redundància). Una erra.
7. Separa Venècia de l'Adriàtica. Quedar-te el que no és teu. L'animal que fa tirar dues vegades.
8. Una a. Espècie d'ase asiàtic. Al revés, Trena de fibra òptica.
9. Déu egipci del Sol. Avivarà, esperonarà. Capital del Perú.
10. Recipient de llana per guardar oli. Ésser fabulós femení que habitava les aigües.
11. Es diu Jordi i ve cada dijous. Posar l'engany l'Ato de la Conxita de can Prat de Dalt. Característica del so.
12. Escatir quin grau ateny la virtut d'una cosa. Vil i execrable.
13. Començar a imitar. L'últim tros del viatge. Orgull.
14. Les primeres vocals. El meu es diu Joan Menut. En cap moment. Un tros de patata.

©Tortadès

ELS NENS DIUEN LA SEVA

D'Adrià Maçias

LA CUINA D'ESPINELVES

Creps farcits de brandada de bacallà (i/o escalivada i/o enciams i/o espinacs...)

INGREDIENTS:

Brandada de bacallà

- 1,2 kg de bacallà dessalat
- 4 dl d'oli d'oliva verge
- 2 dl d'oli de gira-sol
- 4 grans d'all
- 2 dl llet

Massa de creps (10 unitats aprox)

- 1 litre de llet
- 3 ous sencers
- 500 g de farina de blat (aprox)
- Sal, sucre i canyella

PREPARACIÓ:

Per la brandada. Poseu la llet i una fulla de lloret en un cassó al foc. Abans de que arrenqui el bull, poseu-hi el bacallà tallat a talls mitjans. Coeu uns minuts. Escorreu el bacallà, retireu-ne pells i espines i esmicoleu-lo. Reserveu i deixeu refredar bacallà i llet.

En un cassó, escalfeu l'oli d'oliva i el de gira-sol amb els alls "trecats", amb la voluntat que l'oli prengui l'aroma i el gust dels alls. Reserveu i deixeu refredar.

En un bol que sigui alt, poseu-hi el bacallà esmicolat amb la llet, i amb un braç elèctric ho tritureu mentre afegiu a raig l'oli i els alls pelats. Heu d'obtenir una pasta de farcir emulsionada i homogènia.

Per la massa de creps. En una batedora disposeu els 3 ous sencers i $\frac{3}{4}$ de litres de llet. Comenceu a batre amb un batedor els ingredients mentre disposeu la sal, el sucre i la canyella en pols. Afegiu la farina tamisada i seguïu batent fins a tenir una massa espessa i sense grumolls.

Afegiu el $\frac{1}{4}$ de litre de llet restant, tot aclarint-ne la textura i treballeu la massa fins a tenir un aspecte lleuger i homogeni.

Poseu a foc mitjà una paella antiadherent de 30 cm de diàmetre untada amb mantega i/o margarina i/o oli... Quan estigui calenta, amb l'ajuda d'un cullerot, aboqueu la massa de crep sobre la paella de manera uniforme i intentant que us quedi una pel·lícula prima de massa. Feu coure fins a daurar la crep, amb l'ajuda d'unes pinces gireu-la i acabeu-ne la cocció.

Bon profit

Novetats

Senyals de bona salut per al comerç d'Espinelves.

Com sabeu, la botiga va estar a punt de plegar. La determinació a continuar oberta, oferint un servei tan bàsic per al poble, ha portat la Sandra a continuar. Les reformes que emprèn són d'importància i esperem amb candaletes veure-les aviat acabades.

Mentrestant, ha obert portes una nova botiga, *el Rebot d'en raio*, al carrer Sant Hilari. Obre als caps de setmana i els dies festius.

Diuen que el sol surt per tothom. Els desitgem feina i sort.

TELÈFONS I ADRECES D'INTERÈS

PER ESTAR INFORMAT

AJUNTAMENT	93.884.92.30
	www.espinelves.com
ATENCIÓ CIUTADANA	012
	www.gencat.cat

PER SI ESTÀS MALALTÓ

AMBULÀNCIES I EMERGÈNCIES MÈDIQUES	061
DISPENSARI MÈDIC (Espinelves)	93.884.90.26
	ATS:Dimarts METGE:Dijous
DISPENSARI MÈDIC (Viladrau)	93.884.94.02
CAP STA.EUGÈNIA DE BERGA	93.885.45.56
CREU ROJA (Vic)-URGÈNCIES	93.885.62.62
CREU ROJA (Informació)	972.20.04.15
HOSPITAL DE VIC	93.889.11.11
DEMANAR HORA AL METGE	902.111.444

www.gencat.net/ics/usuarios/visites.htm

PER SI HI HA MALA MAROR

TELÈFON ÚNIC EMERGÈNCIES	112
FAX EMERGÈNCIES (Persones sordes)	900.500.112
SMS EMERGÈNCIES (Persones sordes)	679.436.200
MOSSOS D'ESQUADRA	088
POLICIA NACIONAL	091
PROTECCIÓ CIVIL (Girona)	972.41.86.55
PROTECCIÓ CIVIL (Vic)	93.889.43.43

PER SI UN CAS

BOMBERS	085
FECSA-ENDESA (ATENCIÓ AL CLIENT)	902.507.750
TELFÒNICA (avaries)	1002
INFORMACIÓ 24H. CARRETERES	972.20.01.31
GASOLINERA E.S.COLL DE RAVELL	972.17.80.64

Per participar o col.laborar en l'elaboració de la revista podeu adreçar-vos a les oficines de l'ajuntament o a l'adreça electrònica ajuntamentespines@cdgir.com

AJUNTAMENT D'ESPINES

CONSTRUCTORA

Juventeny Ros, S.L.

C/ El Serrat, 64
17403 Sant Hilari Sacalm
Girona

Tel.972 869 108
Movils: 626773856 - 649591546
Correo:
aj_ros2004@yahoo.com

aigua mineral natural

AIGUANEU

CAMPING "LA BALMA"

3a

Mas
la Balma

Tel. :
93 884 91 02

Diputació de Girona

221 MUNICIPIS